

Barbara Stolarska

Wyszogród, pow. Płock. Fabryka 73

Informator Archeologiczny : badania 7, 276

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Chronologię przebadanego częściowo grodziska, 1 połowa w. XIV ustalono w oparciu o analizę technologiczno-morfologiczną odkrytych podczas prac eksplo-racyjnych fragmentów naczyń i kaflí. Grodzisko to jest pozostałością po gródku rycerskim, który należał zapewne do rodu Szafranców.

WYSZOGRÓD, pow. Płock
Fabryka/73

Mazowiecki Ośrodek Badań Naukowych

Badania prowadziła mgr Barbara Stolaraka,
Finansowała GRN w Wyszogrodzie, Trzeci
sezon badań, Cmentarzysko szkieletowe, Okres
późnośredniowieczny i nowożytny / XIV -
XVIII w/

Prowadzono ratownicze badania archeologiczne na skarpie wiślanej w Wyszogrodzie. Stanowiły one kontynuację prac z roku 1963 i 1971. Terenem badań było cmentarzysko szkieletowe. Założono 3 wykopy o wymiarach: odc. I / 6 x 4 m/, odc. II / 10 x 3m/, odc. III / 5 x 3 m/. Wielkość wykopów uzależniona była od naturalnych warunków terenowych na skarpie. Ogółem wyeksplorowano 38 szkieletów.

Odcinek I

Stwierdzono występowanie 18 pochówków na głębokości od 90 cm do 1,15. Pochówki zniszczone, często niekompletne zalegające bez obstawy bezpośrednio w żółtym piasku.

Odcinek II

W tym wykopie wyeksplorowano 10 pochówków dobrze zachowanych, które wystąpiły na głębokości od 0,63 m do 1,20 m. Dno najgłębszej jamy znajdowało się na głębokości 1,45 m. W pięciu grobach stwierdzono występowanie obstawy z desek wzdłuż pochówku stanowiące prawdopodobnie rodzaj niezamkniętej od góry i od dołu trumny. W jednym wypadku grób nr XXXVIII, zachowała się obstawa, w postaci dwóch równoległe do siebie ustawionych desek.

Odcinek III

Wykopano 10 szkieletów dość dobrze zachowanych, bez obstawy drewnianej, bezpośrednio ułożonych w glinie na głębokości od 0,43 m - 0,70 m. Wszystkie szkielety ułożone były na linii zachód-wschód. Cechą charakterystyczną pochówków jest występowanie kłódek żelaznych, różnych typów, w okolicy czaszki, zwykle parę cm. powyżej oraz ułamki ceramiki w oczodołach. Badane odcinki w br / datowanie na podstawie kłódek i ceramiki na wiek XV - XVI/ stanowią część cmentarza żydowskiego, gdzie chowano zmarłych do końca wieku XVIII-go.